

Jako by četl Tedovi myšlenky, vyhoupl se Bárnaby na parapet okna, jednou bosou nohou klátil ve vzduchu a spustil: „Podívej, já vím, že vy světlotlapové máte o bubácích hrozitánsky děsivou představu. Já opravdicky nevím, kde jste k tomu přišli. Asi proto, že vylézáme v noci a světlotlapové mají proti všemu, co žije v noci a loží kolem ve tmě, předsudky.“

Ted chtěl protestovat, ale pak se zarazil. Vlastně má Bárnaby docela pravdu. Jak lidi přišli na to, že bubáci jsou nebezpečné příšery? Kdo to vymyslel? Co když si všechna monstra vytváříme sami ve své hlavě, zauvažoval. A pak konečně položil Bárnaby-mu otázku, která jako by nad nimi červeně blikala.

„Takže... vy bubáci nejste... nebezpeční?“

Bárnaby zakoulel očima: „Ne. Občas podivínský teda jsme, ale nebezpeční ne.“

Ted podezíravě: „Vážně?“

Bárnaby netrpělivě: „Přisahám při souhvězdí bubáka.“

Ted: „Nic takového jako souhvězdí bubáka neexistuje.“

Bárnaby: „To teda existuje.“

Ted: „Ne.“

Bárnaby: „Jo! Je to nejparádnější souhvězdí ze všech. Počkej...“ Rozhlédl se po pokoji, popadl ze stolu tužku a prázdný papír a cosi na něj načmáral. Díky tomu si Ted ujasnil, že bubáci nejsou jako duchové a klidánko se můžou dotknout pevných věcí. Bárnaby nákras vítězoslavně strčil Tedovi před obličej.

„Vidíš!“

Teodor si vzal nakreslené souhvězdí, a zatímco ho otáčel ze všech stran, Bárnaby tohle téma uzavřel: „Jsem rád, že jsme si to vyjasnili. A teď by mě taky něco zajímalo. Řekni mi... ehm...“

„Teodor, teda Ted.“

„Bezva! A řekni mi, Teodoretedatede, proč vlastně nespíš?! Světlotlapové v tuhle dobu vždycky chrní. A tohle už je podruhé, co jsem na tebe uprostřed noci narazil! Víš, jak jsem dostal doma